

Radviliškio Lizdeikos gimnazijos bendruomenės eilėraščiai „Gyventi rudenį“

1. Jurga Plukienė

Ruduo

Mano Paryžiuj

(nepainiokit su tikruoju Paryžium)

nuraudo

vinvyčių lapai.

Šarka snapu kapoja

graikinius riešutus,

varva šermukšniai.

Šis ruduo ir mano ruduo

ateina vienu metu.

Už pavėsinės leidžiasi saulė,

šypsodamasis mylimasis

atneša saują aviečių.

Dienos trumpyn

ir trumpyn.

2. Šatrija Benikaitė 2S

Ak ir vėl pajauti

Ak ir vėl surasti

šlepsintį rudenį per balas

tuščias miestelio gatveles

Įsimylint kiekvieną akimirką

visas paletės spalvas

ir nutilus paukščių giesmes

net siautulingus vėjo gūsius

vėl nugrimzti svajų akimirkose
sustingti šalnų lašų ir jurgino žiede
margai išsišiepę klevo lapai
pakvietę siautulingai polkai su ragučiais
toks kvailas noras kikenti
štai ką reiškia gyventi rudenį...

3. Gustė Onaitytė 4B

Takeliai gęsta,
Šviesos atspindžiais nušvitęs rytas
Tai taip svaigina.
Sustoju. Žvilga. Krebžda.
Spalvomis užsidegęs rudens rytas.

4. Gabrielė Puklytė 4B

Mes plauksim per rudenį sieksniais,
Galvas pametę nuo švino pečių.
Ir sieksim tikslų. Nepasieksim...
Ir sieksniu toliau tuo pačiu.
Mes skrisim per rudenį mostais,
Apsvaigę nuo vėjo dainos,
Ir sieksim tikslų. Nepasieksim...
Ir mostu toliau link žiemos...

5. Rasa Remeikienė

Apie ką yra ruduo?

Apie rausvai gelsvą lapą,
Apie sūrų jūros kvapą,
Apie grybą, kuris pūpso,

Apie girią, kuri stūkso,
Apie gerves, kur išskrido
Klykdamos miglotą rytą,
Apie voro painų tinklą,
Apie gėles, kur nuvyto,
Apie slenkančią ramybę,
Apie laiko begalybę...
Apie ką yra ruduo?

6. Gabija Bulovaitė 2S

Man patinka ruduo,
Rūkas ir apsnūdusios gatvės,
Man patinka pelėdos
Ūkavimas naktinio vėjo siautuly.
Man patinka pilkos lapkričio dienos
Ir plikos kaštonų šakos,
Tas lėtas siūbavimas viršūnėmis
Priešais mano langą.
Man patinka lietus,
Jo lengvas pėdučių tiksenimas į palangę,
Ramybės dvelksmas neapsakomas,
Tirpstantis rudenio rūke.

7. Kamilė Proščepenkaitė 4B

Rudens lietus

Atsikėliau dar auštant,
Barbenant lietaus lašeliams į langus.
Paukščiai jau paliko savo lizdus,
Grįžo ten, kur saulė šildo visus metus.

Kvepia namai lietumi,
Sėdžiu aš prie mažo kempelio šiltai,
Laikau puodelį prie savęs ir klausausi,
Kaip vėjelis ramiai užia ties langais.

Jau ir atėjo naktis,
Dangus nuspalvintas žvaigždėmis,
Dar jaučiu lietaus kvapą taip gerai,
Kad grįžti namo nėra noro visiškai.

8. Eivina Puidokaitė 2B

Šaltas rudens vėjas

Švelniai kedena man plaukus,

Lengvai lyg paukščio plunksna

Krenta lapai nuo medžio šakos,

Pats gražiausias metų laikas

RUDUO!

9. Gintautė Dauneckytė

Gyvenimas rudenį

Gyvenu rudenį...

O gal ruduo gyvena manyje?

Juk neseniai dar vasara kvatojo

Linksmam draugų būry,

Bet metai su paukščiais nuplasnojo,

Palikę viską atminty...

Gyvenu rudenį...

Raudonais lapais klevas moja

Ir beržas savo auksą barsto pakely.

Nustebęs prie veidrodžio sustoju,
Kodėl plaukai apšarmojo
Ir atsirado raukšlės smilkiny?
Gyvenu rudenį...
Nukritę lapai šlama man po kojom,
Rytą pasveikina rūkai balti,
Už lango rudeniškai krapnoja
Ir spragsi malkos židiny.
Gyvenu rudenį...
Svarbiausia – gyvenu!

10. Rubinta Vasiljeva 3C

Nesieju rudens aš su minoru.
Nors jo vakarai ir tamsiausi,
Tačiau gamtos peizažai spalvingiausi.
Žinau, kad labai madinga skųstis oru,
Bet pagalvokit apie Antarktidą...
Lietus nuplauna mūsų gamtą,
Kuriai užšalti vėliau tik lemta.
Galėčiau tęsti, sudėlioti piramidę,
Bet tiek jau to. Aš skubu
Klausytis mindomų lapų paslapčių,
Stebėti sujudimo mokinių.
Nesvarbu, liūtis ar dulksna. Skubu.

11. Sandra Karenauskienė

Šiandien man – ruduo

Šiandien ruduo
kaip palieta kava
ištiško –
Raudonu purpuru
užsidegė klevai,
Nuogom šakom jau
liepos moja,
Nugeltęs klevas rymo
pakelėj...
Šiandien ruduo ištiško –
O taip ramu širdy...

12. Gitana Abromikienė

Lėtuma

Ruduo šiurena toks neskubėdamas
Ir aš su juo...
Žvilgsniu paglostau lapą,
Be vėjo nuplasnojantį,
Nėr kur skubėt? Nėr kur skubėt...
Tuščių minčių taku....

13. Aistė Najulytė 4E

Ruduo

Kai saulė pradeda leistis anksčiau ir nakties tamsa žemę glemžiasi greičiau,
Gegutės balsas prieblandoj nutyla, gandrai į aukštą dangų nebekyla,
Medžių viršūnės suliepsnoja auksu, rudi kaštonai kloja lapais taką gausiai,

Žaidžiančių vaikų klegesys ir vyresniųjų liūdesys...

14. Ermina Giedraitė 3C

Kai pievą puošia nebe gėlės, o šalna

Ir miškas būna pilnas grybų,

Kai naktys jau ilgesnės nei diena,

Ir drėgnas oras vyrauja aplinkui.

Kai atšiaurusis vėjas su šalna

Nukanda vargšus medžių lapelius.

Lapeliai ima kristi ir siūsti žinią mums,

Kad jau atėjo rudenėlis.

15. Laima Verbickienė

gervių trikampis

rikiuojasi kelionei

laikas brėžia

naują liniją

sustingusią raudonu

degančiame parke

o nenaudėlis vėjūkštis

dreskia spalvotą

vasaros afišą

štai ką reiškia gyventi rudenį

16. Emilija Laurutytė 4B

Rudens haiku

Danguje mėnuo
Apgaubia rudens naktis-
Neleidžia pabusti...

Ir kaipgi aš jau
Besibaigiantį rudenį
Galiu paleisti?

Galvoje suksis
Mintys lyg klevo lapai-
Sudžiūvę, rudi...

Kelio provėžos
Nugultos rudens rasa
Mus veda namo...

17. Melita Mikalevičiūtė 2B

Žavus tas ruduo -
ramybės metas sielai,
Prieš gilų miegą
Pasklido lapai
Įvairiaspalviai danguj-
Atėjo ruduo

18. Tauras Mickus 4B

Pakeičia vasaros kaitrą

Užgožiantis grožis rudens,
Pasiiekti jis gali kiekvieną,
Tačiau įvertinti jį sudėtinga.

Sumetę į kraitį spalvotus lapus
Einame gyvenimo takais,
Tik saulę, auksu nudabintą,
Užklos pilkšva skraistė debesų.

Svarbu atminti – tai laikina,
Dalinkime meilę ir taiką,
Šį grožį sugrąžins laikas,
Nuobodus, niūrus, bet gražus...

19.Milita Aušrinė Norvaišaitė 4E

Rudenėlio rytas

Rudens lapai krenta tyliai tyliai,
O aš klausausi jų nebyliai,
Ašarėlė rieda man per skruostą,
Nes žinau - ateina gruodas.
Rudenėlio pučia šaltas vėjas,
O aš einu toliau kaip ėjęs,
Pasiėmęs šiltą palatą
Ir tikiuos, kad nebus šalta.

20.Gytis Eidintas 2S

Užslinko debesys tamsūs,

Saulė leidžias anksčiau,
Medžių lapai spalvoti
Krinta vis dažniau.
Ir soduos pntinės
Obuolių pilnos,
Ir žalios pievos
Nusidažė gelsvai.
O paukščiai būriais
Vis kyla į dangų,
Kitąmet jie sugrįš
Su šiltais spinduliais.

21. Meda Armonaitė 4B

Ar jauti tą kvapą?
Rudens jaukų vakarą
Sušildo saldus obuolių pyragas.
Ar jauti tą šilumą?
Vakaro saulės šviesa
Meiliai apgaubia mus lapų sūkury.
Ar jauti tą laiką?
Rudens peizažas nudažo
Akimirką paletės spalvomis.

22. Aistė Jankūnaitė 1HG

Ruduo

Lapai geltoni, rudi ir raudoni
Vėjo pakelti skrieja lyg į naują rytojų.
Ten, kur jie ims ir atgims žali,
Pavasario vėjo įkvėpti.

Rudens spalvos nukloja parko takelius,
Margaspalvės jų krūvos kviečia pažaišt vaikučius.
Bėgu ir aš ten, nors seniai nebe vaikas –
Nostalgija apgobia tarsi rudens manijos tvaikas.

Moliūgai, dar nesišypso, dar tik žiūri,
Vis laukia savo ateinančios eilės,
Juk lapkritis ant slenksčio laukia,
Gal kas jiems veidą išskaptuot galės?

Šoku tarp lapų, gilių ir kaštonų,
Sukuos ratu po klevu raudonu-
Karūna formuojas man ant galvos–
Medžių krentančiais lapais žaviuos.

Ruduo – pats nuostabiausias metas,
Kai įsiplieskia tikroji meilė gyvenimui.
Juk gyveni tarp tiek daug spalvų,
Nejaugi rudenį gali būti niūru?

23.Gytis Genevičius, 4A

Gyventi rudenį

Troba, šaltis, sodas
Ir mano sapnas,
Leidžias saulė,
Krenta lašas.

O aš prie atviro lango...
Skrenda gervės link Atlanto,

Rūkas krinta palengva,
Ateina vėl tamsa...

Skrūostu ašaros man rieda,
Girdis tolimoj malda,
O Mada nuo šiol juoda,
Kol rauda tyluma...

Medis jau be vieno lapo,
Žvelgiu anapus lango:
Ateina ji -
Šalta ir mirtina...

24. Ūla Varonavičiūtė 1S

Rudenio lapai

Krenta lapai

Jau ruduo!

Pučia vėjas, blaško juos

Paukščiai skrenda į šiltus kraštus,

Nes bijo nušalt snapus.

Paklausyk, ką šneka paukščiai,

Paklausyk rudens dainos.

Pamatyk tu miško grožį.

Spalvų žaismą mūs gamtos.

25. Livija Varanavičiūtė 1S

Rudenėlis

Auksinio rudens spalvos

Nuostabios lyg aukštos kalvos...

Klevai paunksnėje mojuoja,

Pakalnėj drebulė dejuoja...

Rudenėli, pasilik ilgiau,

Auksiniais lapais kloki žemę,

Mus džiuginki kasdien smarkiau

Spalvom ryškiom rudenėm.

Įvairiausiom spalvom pasidžiaugę

Lydėsime saulę į jūrą,

Ruduo lyg karalius pasenęs

Iškeliaus ir užleis vietą gruodžiui...

26. Klaidas Stasytis 1S

Jau artėja rudenėlis

Jau artėja rudenėlis

Jaučia jį jau katinėlis

Jis į žmogų panašus

Ir labai labai gražus

Šoka liepsnos žiburių

Aš į juos dažnai žiūriu

Tu lietaus labai prašai

Jau didėja jo lašai

Šlampa jau nuo jų blakstienos

Ir trumpėja ilgos dienos

Mes nelaukiam dar žiemos

Norim mes tos šilumos
Tų visai trumpų naktų
Ir spalvingųjų dienų

27.Viltė Žičkutė 1S

Ruduo

Papučia vėjas,
Nuplėšo medžių lapus.
Šnarena man jie
Po šlapio bato padu.
Sušalusiais pirštais
Renku kaštonus,
Į permirkusios striukės kišenes
Aš juos dedu.
Paskendus rūke
Slampinėju rytais,
Apšviestom miesto gatvėm
Kiūtina katinai.

28.Eva Markaitytė, 4D

Vėl prikrito šūsnys lapų
Paaukuotų ir gelsvų
Jau ruduo už lango matos
Lyg iš pasakų miškų

Paausuoti lapai šlama
Kviečia eiti jų taku
Ar šis gelsvas lapų takas
Liks šiltu atminimu

Nuostabus šis metų laikas
Kviečia pasidžiaugt ir mus
Rudenėlio vėjas linki
Gervėms laimės ir svetur.

29.Ignius Dumskis 3A
Ir laukiau ir nelaukiau
Spalvotojo rudens
Lietus nuo ryto žliaugia
Lyg trūktų mums vandens

Miškan nuo ryto įsibroviau
Baravykaut aš sugalvojau
Pasitiko mane voratinklių kerai
O grybai slėpėsi lyg tikri kariai.

Greičiau ruduo išėitų meluojau
Sau ramiai tačiau žinau kad
Greitai kai žemę dengs ledai
Ilgėsiuos lapų valso šokančio gražiai

30.Rita Šimkuvienė
Debesys nulingavo apsunkę -
Sinoptikai žada liūtį.

Spalvos dar neišblukę,
Bobų vasara dar pažadėta.
Dar lapai ne visi nukrito
Ir žolė užsispyrus žaliuoja,
Dar paukščiai namų nepaliko
Ir rytai šalna neboluoja.
Dar ankstyvas ruduo,
Dar nešalta.
Na ir kas, kad sinoptikai žada lietų.
Aš laukiu, dar laukiu –
Bobų vasara man pažadėta.

31. Ana Savickienė

Myliu rudenį

Gyvenimo rudenį matau
Gražiausias gamtos spalvas,
Kai saulė auksu dažo beržus,
O debesys neša penkiasdešimt pilkų atspalvių.
Gyvenimo rudenį girdžiu
Šiurenančiuose lapuose po kojomis,
Vėjo šuoruose už lango
Ir pušų ošime.
Gyvenimo rudenį užuodžiu
Pažliugusiuose parko takeliuose
Lietaus balose ant šaligatvio
Ir šalnos pakąstose gėlėse.
Gyvenimo rudenį jaučiu...

